

# WYROK

**W I M I E N I U**

**RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ**

Dnia 24 kwietnia 2014 roku

Sąd Okręgowy w Poznaniu w IV Wydziale Karnym - Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący: SSO Małgorzata Ziiolecka

Protokolant: apl. sąd. Sebastian Konwiński

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej Danuty Mazur

po rozpoznaniu w dniu 24 kwietnia 2014 roku

sprawy **T. W.** oskarżonego z art. 178 a§1 i §4 k.k.,

z powodu apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Trzciance z dnia 23 stycznia 2014 roku, sygnatura akt II K 904/13

1. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że wydłuża orzeczony punkcie 3. środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych do 3(trzech) lat,
2. w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymuje mocy,
3. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa zwrot kosztów procesu za postępowanie odwoławcze w kwocie 20 (dwudziestu) złotych.

/M. Z./

## UZASADNIENIE

**Wyrokiem z dnia 23 stycznia 2014 roku Sąd Rejonowy w Trzciance uznał T. W. za winnego tego, że w dniu 4 listopada 2013 roku o godzinie 0:15 w T. przy ul. (...) będąc wcześniej prawomocnie skazany wyrokiem Sądu Rejonowego Poznań Grunwald i J. w P. z dnia 07.września 2010 roku w sprawie o sygnaturze akt VIII K 1028/10 za prowadzenie samochodu osobowego w stanie nietrzeźwości, będąc w stanie nietrzeźwości przy zawartości 0,81 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, kierował samochodem osobowym marki R. (...) o numerze rejestracyjnym (...), to jest winnego przestępstwa z art. 178 §1 w związku z art. 178 § 4 k.k. i za to, na podstawie art. 178 § 4 k.k., Sąd Rejonowy wymierzył oskarżonemu karę 10 miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawiesił na okres próby w wymiarze 3 lat.**

Ponadto, na podstawie art. 42 §2 k.k. w związku z art. 42 §1 k.k. w związku z art. 43 §1 k.k., tytułem środka karnego, Sąd Rejonowy orzekł wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 2 lat oraz, na podstawie art. 49 §2 k.k., także tytułem środka karnego, zobowiązał T. W. do uiszczenia świadczenia pieniężnego w kwocie 300 złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej.

Sąd Rejonowy również obciążył oskarżonego zwrotem kosztów sądowych w kwocie 90 złotych oraz do opłatą w kwocie 180 złotych.

Od powyższego wyroku apelację wniósł Prokurator Rejonowy w Trzciance, który zaskarżył powyższy wyrok na niekorzyść oskarżonego w części dotyczącej kary, zarzucając rozstrzygnięciu rażąco niewspółmierność środka karnego z uwagi na wymierzenie T. W. zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych jedynie w wymiarze dwóch lat, który to okres jest nieadekwatny, co do znacznej społecznej szkodliwości przypisanego mu czynu.

Jednocześnie oskarżyciel publiczny wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez wymierzenie oskarżonemu zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych na okres 5 lat.

### **Sąd Okręgowy zważył, co następuje:**

Apelacja prokuratora jest częściowo zasadna.

Na wstępie należy zauważyć, iż skarżący nie kwestionował poczynionych przez Sąd Rejonowy ustaleń faktycznych, ani zastosowanej do przypisanego oskarżonemu czynu kwalifikacji prawnej, jak również nie kwestionował rodzaju i wysokości orzeczonej kary zasadniczej.

Ponieważ Sąd Okręgowy nie dostrzegł podstaw do ingerencji w powyższym zakresie w zaskarżony wyrok (brak przesłanek z art. 439 k.p.k. i art. 440 k.p.k.), dlatego też rozważania swoje ograniczył tylko do zarzutu apelacji, czy zarzutu rażącej niewspółmierności wymierzonego oskarżonemu środka karnego w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych.

Środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych ma na celu zapewnienie bezpieczeństwa w komunikacji i jednocześnie ochronę społeczeństwa przed kierowcami, którzy swoim nieodpowiedzialnym zachowaniem stanowią zagrożenie dla życia i zdrowia innych uczestników ruchu. R. legis tej regulacji sprowadza się do zwiększenia bezpieczeństwa w komunikacji poprzez obligatoryjne „usunięcie” kierowców, którzy realnie zagrażają jego bezpieczeństwu, zwłaszcza takich, którzy wcześniej dopuścili się przestępstwa z tym związanego. Sam zakaz prowadzenia pojazdów pełni głównie funkcję prewencyjną, aczkolwiek środek ten nie jest pozbawiony elementów represyjnych, gdyż jest on szczególnie dotkliwy wobec kierowców zawodowych (A. Marek Komentarz 2011 roku)

Sąd I instancji był zobowiązany do orzeczenia powyższego środka karnego na mocy art. 42 §2 k.k. i wymierzył go w rozmiarze 2 lat, czyli takim samym jak wcześniej orzekł wobec oskarżonego T. W. Sąd Rejonowy Poznań Grunwald i J. w P. w wyroku z dnia 7 września 2010 roku. Zdaniem Sądu Odwoławczego, należy uznać za niesłuszne wymierzenie powyższego środka karnego w takim samym wymiarze, co wcześniej, podczas gdy nałożony już raz wobec oskarżonego przedmiotowy zakaz nie spełnił oczekiwanego celu. Nadto brak orzeczenia tego zakazu na dłuższy okres nie odzwierciedla faktu, iż T. W. działał w warunkach powrotu do przestępstwa.

Z powyższych powodów należy zgodzić się z argumentacją prokuratora i przychylić się do wniosku o wydłużenie okresu obowiązywania zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych. Należy się równocześnie zgodzić z prokuratorem w zakresie, w jakim podkreśla on nagminność popełniania przestępstwa prowadzenia pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości, a także w jakim podnosi on tragiczne skutki wielu wypadków drogowych wywołanych przez nietrzeźwych kierowców. Są to fakty niebudzące, zdaniem Sądu odwoławczego, jakichkolwiek wątpliwości.

Jednak nie ma żadnych uzasadnionych podstaw, aby wymierzyć oskarżonemu środek karny z art. 42 §1 k.k. dokładnie zgodnie z wnioskiem zawartym przez prokuratora w apelacji. Pięć lat obowiązywania zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych to bardzo długi okres. Nie można nie zapominać także o tym, że apelujący nie podał żadnych argumentów zgodnie z którymi należy orzec w stosunku do oskarżonego podnoszony środek karny w wymiarze ponad dwukrotnie większym niż wcześniej orzeczony. Mając stąd na uwadze zasadę miarkowania środków karnych i nie stosowania dolegliwości większych niż jest to uzasadnione, także z tego powodu należy nie zgodzić się z oskarżycielem publicznym.

Bezsprzecznie T. W. musi realnie ponieść konsekwencje swojego zachowania, gdyż nie wyciągnął wniosków z uprzedniego skazania i ponownie kierował pojazdem w stanie nietrzeźwości, stąd kwalifikacja jego postępowania z art. 178a§1 i 4 k.k.

Reasumując, apelację prokuratora Sąd Okręgowy co do istoty uznał za zasadną i dlatego zmienił zaskarżony wyrok poprzez wymierzenie oskarżonemu środka karnego w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w wyższym wymiarze. Jednak wydłużenie okresu obowiązywania środka karnego nastąpiło na okres 3 lat, gdyż, zdaniem Sądu Okręgowego, będzie to okres wystarczający, biorąc pod uwagę okoliczności niniejszej sprawy.

W pozostałym zakresie, nie znajdując podstaw do dalszej ingerencji, Sąd odwoławczy zaskarżony wyrok utrzymał w mocy.

Sąd odwoławczy, na podstawie art. 627 k.p.k., obciążył oskarżonego kosztami procesu za postępowanie odwoławcze.

/M. Z./